

fielle har altsaa paa dette Punkt heller ikke Interesse for det ærede Medlem. I øvrigt skal jeg bemærke, at der er Spillerum nok paa Budgettet til den Million, Marineministeren og jeg forlanger, idet der jo er et Overflud af 1,300,000 Kr. Og hvad angaar det andet Lovforslag, jeg tidligere har fremsat med Hensyn til Tøjhusetablisementets Flytning, der i Løbet af 4 Aar vilde kræve noget som 2 Millioner Kroner, altsaa i Gennemsnit $\frac{1}{2}$ Million om Aaret, da gjorde jeg den Gang opmærksom paa, at der ligger store Værdier, som blive disponible, naar denne Flytning foretages. Nu sagde det ærede Medlem ganske vist, den Gang denne Sag var for, at slige Værdier kan man ikke regne med; de vare ikke disponible. Jeg vil dertil sige, at det vil vist være den letteste Sag af Verden at slutte Handel med et eller andet Aktieselskab, en Bank eller deslige om, at den skulde flytte Tøjhuset, naar den fik Grundene overlade bagfter. Der er 500 Alen Façade til Christiansgade lige ved Bolværket med en Dybde af omtrent 100 Alen foruden mindst 30,000 \square Alen bagved. Jeg tror ikke, det vilde have Vanskelighed at faa et saadant Arrangement bragt i Stand uden nogen Udgift for Statskassen; men jeg vilde ikke anse det for rigtigt, tværtimod for meget uheldigt, hvis Staten gjorde det, den maa selv forbeholde sig disse værdifulde Grunde; den kan maaste have god Brug for dem siden. Det ærede Medlem var, ligesom ogsaa det ærede Medlem for Ringbøbing Amts 1ste Valgkreds (S. C. Christensen) — forekom det mig — noget misfornøjet med, at jeg i nogle Udtalelser, da jeg fremsatte det Lovforslag, der forhandles her i Dag, havde anbefalet det til velvillig Behandling af dem, der overhovedet vilde forhandle, og det ærede Medlem fra Vangeland (Brandes) sagde, at han maaste var udelukket fra at forhandle med mig. Men jeg tror, at det ærede Medlem maa finde den Ytring af mig ved Fremsettelsen af Lovforslaget fuldstændig berettiget. De ærede Medlemmer have jo været med til at faa alle saadanne Forslag ihjel tidligere; de have bestemt vist, at de ikke vilde forhandle med mig. Det ærede Medlem fra Vangeland sagde endogsaa i Gaar, at det var uværdigt for Folketinget at forhandle med den nuværende Krigsminister. Altsaa det, jeg sagde den Gang, jeg fremlagde Lovforslaget, var ikke andet end en simpel Konklusion af de ærede Medlemmers egne Handlinger. — Jeg skal nu slutte disse Bemærkninger med at udtale Haabet om, at Sagen maa gaa til Udvalg og der blive underkastet en alvorlig Drøftelse, og jeg haaber ogsaa,

at det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bojfen), hvis Mening jo har saa overordentlig stor Betydning for den nuværende Situation, virkelig vil se, at det Standpunkt, han har indtaget, ikke er et Standpunkt, der fører til en Løsning af det foreliggende Spørgsmaal.

Marineministeren (N. Ravn): Jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af de Ord, min Kollega Krigsministeren sagde angaaende Forholdet mellem Udgifterne til Hæren og til Søværnet. De Ord, som Krigsministeren sagde derom ved Finanslovens første Behandling, gjorde aabenbart et langt større Indtryk i dette Ting, end jeg tror var berettiget. Det, som Krigsministeren i Hovedsagen dvælede ved, var, at han ønskede, at Flaaden skulde være lige saa god, som Antallet af Skibe tillod det. Det er ogsaa det, jeg mener. Dernæst sagde Krigsministeren udtrykkelig, at det derfor maatte være hans Ønske, ligesom det naturligtvis er mit, at de ældre Skibe nogenlunde hurtig kunde blive erstattede. Det var Hovedsagen. Derimod fremførte Krigsministeren nogle Talangivelser, som egentlig vare dem, der gjorde udelukkende Indtryk paa Tinget, hvad jeg slet ikke kunde sige, at Udtrykkene berettigede til, idet man her mente, at Krigsministeren havde sagt, at det var overmaade mange Penge, Flaaden fik. Nogle, tror jeg, mente endogsaa, at den ikke alene relatiu, men ogsaa absolut var blandt de største i Europa. Jeg er derfor meget glad ved, at Krigsministeren i Dag har udtalt sig nærmere om denne Sag, og jeg kan saa sige, at Krigsministeren og jeg ere paa det allernærmeste enige. Jeg vil sige dette, at det er temmelig ligegyldigt, med Hensyn til Flaadens virkelige Størrelse, om man regner 10, 11 eller 12 af dens Skibe for større Skibe, naar det er usikkert, hvad der forstaas ved større Skibe og ved mindre Skibe. Krigsministeren udtalte sidst, at vi havde 12 større Skibe, idet han havde talt et med, som ikke regnes mellem de større Skibe, og han sagde i Dag, at vi havde 11. Efter den Fortolkning af Udtrykket „større Skibe“, som fremgaar af mine tidligere Forhandlinger med dette Ting, vilde dette indtil for kort Tid siden have været rigtigt, og Forfælleren nu er ikke stor. For den Forstel, der er, er netop Fregatten „Sylland“, om hvilken Krigsministeren ogsaa selv sagde, at han kunde ikke forstaa, hvordan den kunde regnes til de større Skibe. Dette Skib er nemlig ikke længere noget Krigsskib; Maskinen er tagen ud, og det er bestemt til at være Reservereserveskib. Naar dette tages i Betragtning,